İbretlik Cinnet Manzaraları: Yılbaşı Kutlamaları

Köklerimize elveda dediğimiz her bir gün yok oluşumuza merhaba dediğimiz anlardır aslında. Yaratılış gayesinden, icbârî bir istikâmet olarak kendisine ta'yin edilen fıtrat-ı insaniyeden uzaklaşan insanoğlu tarihin fî sayfalarında kalmıştır her zaman. Âdemoğlu her dem uyarılmış, kavimlerinin lisanları üzere gönderilen peygamberlerle her dönemde doğru için irşat edilmiştir. Fakat ne yazık ki, şuur damarları tıkanmış, var oluş bilinci prangalanmış yaşayan ölüler bu hakikatlere sağır kalmış ve bu yüzden de ölüyken yaşamışlardır. Dün kâinatı büsbütün kuşatan gaflet furyaları tufan olarak tezahür etmiş bu gün ise buhran olarak. Ne fark eder ki?

Batının İslâm dünyasına aşıladığı materyalist düşünce, hassasiyet duygularımızı örselemiş, aidiyetlerimiz ve olmazsa olmazlarımız adına ne varsa hepsini târumâr etmiştir. İşte bu hastalığımızın bir nevi neticesi olan bir manzarayı seyredeceksiniz yakında. Dünya'da bulunması, yaşam sürmesiyle ilgili hiçbir zaman "neden ve niçin" sorularını düşünme ihtiyacı hissetmemiş madde sarhoşu mana mahrumu âşufteleri seyredeceksiniz. Her birerleri meydanlara inecek, kimileri taksimde ellerinde içki şişeleriyle yeni yıl hazırlığı telâşesindeyken kimileri de **Paskalya** töreninde yumurta boyama heyecanına muâdil bir heves ile kendince yılbaşına, Müslümanca yıl (an) başına hazırlık yapacaklar. **Filistin**'de, **Arakan**'da, **Doğu Türkistan**'da sıkılan kurşunların etkisiyle atılan ölüm çığlıklarına, kesilmeye hazır bekletilen zavallı bir kurbanlık edâsıyla teşekkür mahiyetinde gaflet ve hıyanet çığlıkları atacaklar. Aslında bunlar, mükerreren îkaz edilmelerine rağmen, şuursuzca devam ettikleri şu toplu isyan hareketiyle şunu haykıracaklar sanki Allah Azze ve Celle' ye: "Ey Allah'ım! Eğer şu senin katından inmiş hak kitap ise hemen üzerimize gökten taş yağdır veya bize elem dolu bir azap getir" (Enfâl 32) diyecekler lisan-ı halleriyle… Arz ettikleri şu içler acısı manzarayla, müseccel küfür yobazlarını sevindirdikleri kadar aidiyet iddiasında bulundukları Hz. Peygamberi üzecekler.

Tüm bunlar olurken bir de Dünya'nın öteki yüzüne bir göz atalım. Hani şu bir kısmımızın görmekten âciz kaldığı, bir kısımlarının da pek yüzleşmek istemediği garabet manzaralarından bahsediyorum. Seviyesizce ve sınırsızca eğlenmeyi meziyet sayan âşuftelerin tükettiği şu dakikalarda yine her dört sâniyede binlerce çocuk açlıktan hayatını kaybedecek. Yine her altı saniyede bir, tasallut altında bulunan şu kadar Müslümanın beldeleri, mahalleleri, sokakları târumar edilecek. Dünyevî hazların aşıladığı tutkuyla naraları Siccîn'e ulaşan Taksim süslümanlarına, an be an yaşadıkları vahamet manzaralarının etkisiyle çığlıkları Arşu'r-Rahmân'a ulaşan Arakan Müslümanları mukabele 'de bulunacaklar. Taksim'de farklı renklerdeki çelenklerin, türlü havâî fişeklerin bezedikleri caddelere ve sokaklara, suçu "Rabbim Allahtır" demekten başka bir şey olmayan masum Müslümanların kanlarıyla ala boyanmış Gazze sokakları karşılık verecekler. Yani, Merhum **Üstad Necip Fazıl**'ın ifâdesiyle "**Beyoğlu tepinirken ağlayacak Karacaahmet**"…

O gece Rahman'ın mizanı kurulacak. Ve hesap için bu mizana eve gelen

babasının boynuna sarılarak “Babacım! Yeni yıl için bana neler aldın” diyen ve alınan hediyeleri görünce sevinç gözyaşlarına hâkim olamayan “Berk’ler, Kaanlar ve Tolga’larla”, çok ufak yaştayken babasının mavzerli soğuk bedenini hayal meyal hatırlayan, yaşadığı hayatta kurşun seslerinin yüzünden bir kez bile gök gürültüsünü duyamamış ana şefkati nedir, baba merhameti nasıl bir şeydir” bilmeyen gözü yaşlı **Çeçenya**lı Hasanlar ve Hüseyinler beraber gelecekler. Mizanın bir kefesine Yılbaşı sarhoşlarının işledikleri türlü cürümler konulacak, öbür kefesine de **Çeçen** cihadında ellerini, ayaklarını ve sair organlarını Allah Resûlü’ne hediye eden **Cevher Dudayev** gibilerinin vücutlarından ayrılan gözleri, kulakları, kolları, ve sair uzuvları…

Esmâ da gelecek bu mizana. Hani şu **Adeviyye** meydanında sancağı burca dikmek, Uhud’daki **Sa’d b. Rebî**’in vasiyetini yerine getirebilmek için kıyâm-ı İslâmî yaparken göğsüne isabet eden kör kurşunlarla Rahmet-i Rahman’a kavuşan genç kız. Sahte ilericilik teraneleriyle şurasını burasını ecnebilere teşhir etmeyi medeniyet sayan emsâline, ahlak yoksunu meşum mekânlarda gününü gün etmekle meşgul olan kadife sesli yeni yıl kızlarına, İslam uğrunda döktüğü mübarek kanının hesabı sorulacak.

Yüksek faizlerle elde ettiği dağlar misali servetinin yıllık bilançosunu hesap ederken yeni yılla ilgili yıllara sığmayacak hesaplar yapan konjonktür Müslümanı hesaba çekilecek. Mizanın bir kefesine baskıcı küfür rejiminin özür dilemeye zorladığı ve buna karşılık kendisinden “Allah’tan başkasına boyun eğmedim ve eğmeyeceğim. Şehit olmak istiyorum ” cevabını aldığı ve darağacında hunharca şehit ettiği **Abdülkadir Molla**’nın âhları konulacak diğer yanına ise İmanını temenni derekesinden hakikat derecesine çıkaramamış Konjonktür Müslümanının yılbaşındaki sevinç kahkahaları…

Terazinin bir kefesinde üzerindeki binlerce şatafatıyla gözlerdeki albeniliğine ziyadeler katan Noel pastaları olacak diğer kefesinde ise yoksulluğundan dolayı ekmek bulmaya muktedir olamayan Afrika’daki çadır Müslümanının yegâne yiyeceği ağaç yaprakları… Bir kefede, işlediği ameliyenin netice itibarıyla nereye vardığını bir türlü kestiremeyen marka Müslümanının sıcağın baskın olduğu zamanlarda lıpır lıpır diklediği Coca Cola’nın litreleri, diğer kefesinde ise içtiği kolanın Filistinde’ki dönüşümü anlamına gelen **Şehit Ahmet Yasin**’in gözyaşları…

Bütün bu cinnet manzaraları karşısında akıllı bir müminin iz’anını ve muhâkemesini kaybetmemesi ve ellerini açarak Musevî bir yakarışla “İçimizdeki beyinsizler yüzünden bizi helak mi edeceksin Allah’ım, etme Allah’ım” diye tazarruda bulunmasından başka bir şey gelmiyor. Hala uyanamayan, uyanmamakta ısrar eden hakikat körü ümmet-i merhûmeye yine de fırsat ver Allah’ım. Kalplerimizi hidayet pınarlarıyla sula… İçimizde sana lâyıkıyla kul olmaya gayret edenler hürmetine, geceleri ümmetin hâl-i pürmelâli için seller gibi gözyaşları döken mü’min ve mü’minât hürmetine, o küçük yaşında hafızasına nakşettiği Kur’anınla kâinatın yerdeki yıldızları mesabesindeki bilcümle sıbyân hürmetine sonumuzu hayreyle. Bizleri, tahammülünün tükenmeye yüz tutacağı vakıalarda bile mübarek dudaklarından “Allah’ım kavmimi hidayet eyle, zira onlar bilmiyorlar” sözlerinden başkası duyulmayan Habîb-i kibriyâna bağışla…

Âmîn, Yâ Mücibe’s-Sâilîn…